

KATOLIK POLSKI

"KATOLIK POLSKI" wychodzi 6 razy w tygodniu
i kosztuje na miesiąc
3.— zł.

Redakcja i Administracja:
Katowice, Rynek 12

TELEFON 1414.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz
milimetrowy. Wiersz reklamowy 60 groszy.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 255

Katowice, sobota 3-go listopada 1928.

Rok IV

Rozłam w P. P. S. — Dwa kongresy.

Kongres opozycji rządu w Dąbrowie Górniczej.

Dąbrowa Górnicza. (PAT.) We czwartek, 1 listopada, otwarty tu został w godzinach przedpołudniowych 21 kongres P. P. S. Obrady kongresu poprzedzone zostały uroczystym otwarciem nowo-wybudowanego Domu Ludowego w Dąbrowie Górniczej, w którym wzięli udział wszyscy uczestnicy kongresu w liczbie około 300 delegatów, wśród których było szereg posłów i senatorów, jak Barlicki, Zaremba, Diamand, Niedziałkowski, Czapliński, Marek, Bobrowski, Stańczyk, Arciszewski, Lieberman, Zuławski i inni. Właściwe obrady rozpoczęły się o godzinie 3 po południu. Otwarcia kongresu dokonał poseł Diamand, odczytując przytem list od marszałka Daszyńskiego, w którym marszałek sejmowy życzy zjazdowi powodzenia i nawołuje delegatów do jedności i niedopuszczenia do rozbitcia partii z powodu mało znaczących spraw. Następnie witali zjazd sekretarz międzynarodówki socjalistycznej Fryderyk Adler, imieniem socjalistów Czechosłowacji Pohl, imieniem łotewskiej partii socjalistycznej Ulpe, oraz poseł Kronig imieniem niemieckiej partii socjalistycznej w Polsce. Zjazd otrzymał telegramy z życzeniami od socjalistów angielskich, norweskich, szwedzkich, szwajcarskich. Po powitaniach wybrano prezydium kongresu, do którego weszli poseł Zuławski, jako przewodniczący, Leon Wasilewski, poseł Szczerkowski, Diamand, Marek, Arciszewski, Pużak i Bieł. Następnie poseł Barlicki wygłosił referat polityczny, w którym m. in. podkreślił, że P. P. S. przechodzi obecnie ciężki kryzys i wyjaśnił stosunek partii do Rządu. Poseł Barlicki wypowiedział się za ostrą opozycją do Rządu, uważając, że Rząd nie spełnił pokładanych w nim nadziei. Na tem za-

kończyły się obrady czwartkowe kongresu. Następne posiedzenie odbędzie się w piątek, 2 listopada, przed południem w Sosnowcu.

Kongres stronników rządu w Katowicach.

Katowice. (PAT.) Dziś, we czwartek 1 listopada, o godz. 6 wieczorem w Zależu-Katowicach otwarty został Kongres P. P. S. Frakcji prorządowej przy udziale około 180 delegatów ze wszystkich dzielnic Polski — bez udziału większości delegacji warszawskiej, która w liczbie 70 delegatów ma przybyć dopiero jutro, w piątek, na obrady. Zjazd zagał i powitał śląski poseł Biniszewicz, witając przedewszystkiem ministra Moraczewskiego, któremu zebrani zgotowali burzliwą owację. Minister Moraczewski wygłosił mowę polityczną, w której na wstępie podziękował za przywrócenie go w prawach członka P. P. S., a następnie szeroko umotywował powody, dla których pracuje w Rządzie Marszałka Piłsudskiego. Przy tej sposobności minister Moraczewski bardzo ostro skrytykował opozycijną politykę C. K. W. P. P. S. w Warszawie, która przynosi państwu i klasie robotniczej tylko szkody. Z kolei poseł Jaworowski z Warszawy witał zjadem imieniem delegacji warszawskiej, podkreślił miłość, jaką łączyła robotników warszawskich z górnośląskimi, oraz zaznaczył, że nazwisko Marszałka Piłsudskiego otaczane jest czcią przez robotników i nie można wyrwać ze serca klasy pracującej uczuć, jakie klasa ta żywi dla osoby Marszałka. Również poseł Jaworowski poddał surowej krytyce opozycję C. K. W., która osłabia wpływy klasy robotniczej na państwo i jego rządy. Dalszy ciąg obrad w piątek, 2 listopada, o godz. 10 rano. Pan minister Moraczewski opuścił dziś Katowice, udając się do Warszawy.

Na liczne zapytania czytelników uprzejmie donosimy, że pogrzeb

Śp. Adama Napieralskiego

odbędzie się w sobotę, dnia 3 listopada o godz. 16 z kościoła parafialnego w Suszczu pod Żorami.

Wyjazd z Bytomia o godzinie 6.37 rano do Katowic. Z Katowic do Żor (przez Orzesze) odjazd o godz. 7.35. Pociąg przyjeżdża do Żor o godz. 8.47. Na stacji w Żorach będą powózki dla uczestników pogrzebu.

Dziesięciolecie Czechosłowacji.

W niedzielę obchodziła Czechosłowacja uroczystość dziesięciolecia swego istnienia. Dnia 27-go października 1918 r. rząd austro-węgierski wystosował do mocarstw koalicyjnych notę, w której proponował rozejm, uznając jednocześnie bez zastrzeżeń dążenie Czechów i Słowaków do niepodległości. Na drugi dzień rano nota została rozplakowana w Pradze. Ten dzień stanowi zatem dla Czechów historyczną datę powstania własnego państwa.

Naród czeski jeszcze w zamierzonych czasach posiadał własne państwo. Jego historia była bardzo ściśle związana z historią Polski i wykazuje wiele momentów, w których obydwa narody żyły w wielkiej przyjaźni. Przyjaźń ta dochodziła do tego stopnia, że Bolesław Chrobry przez jakiś czas rządził w Pradze, czeski król Wacław II nosił przez jakiś czas koronę polską, a potem pod berłem dwóch Jagiellonów, Władysława i Ludwika znajdowały się wspólnie Czechy i Węgry.

W roku 1620 Czechy po bitwie pod Białą Górą utraciły swą niepodległość, a państwo ich zostało wykreślone z mapy politycznej Europy. Dążność narodu do niepodległości pozostała jednak nieprzerwanie w piersiach czeskich. Niejednokrotnie też, gdy los sprzął Czechów i Polaków razem w niewoli austriackiej, przedstawiciele obydwóch narodów szli ręką w rękę w parlamencie wiedeńskim.

Nie zawsze jednak współzycie Polaków z Czechami było harmonijne. Bolesne wspomnienia pozostawili wśród ludności galicyjskiej urzędnicy czescy, którzy z niesłychanym zapalem prowadzili przed erą konstytucyjną w Austrii robotę germanizacyjną. Później, gdy wprowadzono konstytucję, a rządy w Galicji przeszły w ręce Polaków, wielu Czechów pozostało tam, a potomkowie ich spolszczyli się później.

Także w ostatnim dziesięciu lat przed wojną istniały poważne rozdziewki pomiędzy obydwa narodem. Czesi ciążyli ku Rosji i w ruchu panslawistycznym pod protektorem carów upatrywali dla siebie przyszłość. Natomiast Polacy, jeżdżący pod knutem rosyjskim, widzieli swe ocalenie jedynie wówczas, gdy Rosja zostanie rozgromiona. Czesi nie znali z doświadczenia tortur, na jakie Rosja skazywała tych, którzy nie chcieli jej się poddać. Dlatego ludzili się, że przy jej pomocy odzyskają wolność, a nie zdawali sobie sprawy z tego, że gdyby Rosja dostała Czechów pod swe panowanie, taksamoby ich gnębiła, jak Polaków. Ta różnica poglądów na stosunek do Rosji była powodem, że właściwe i serdeczne zbliżenie pomiędzy obydwa narodami nie mogło nastąpić.

Od pamiętnej daty 28 października 1918 r. Czesi bardzo szybko stanęli na silnych nogach. Już 30 października Słowacy na zjeździe w św.

Zamach na pomnik „Obrońców Lwowa”.

Lwów. (PAT.) Ubiegłej nocy około 1.30 dwaj nieznani sprawcy odkopali 2 stopnie u cokoła pomnika Obrońców Lwowa na Persenkówce i podłożyli następnie nabój, który, eksplodując, uszkodził krawędź pomnika. Dwaj, pełniący wówczas służbę policjanci na stacji kolejowej Persenkówka dowiedziawszy się o tem, udali się na miejsce wypadku, lecz nikogo nie zastali. Jeden z policjantów po stwierdzeniu faktu udał się do telefonu celem zawiadomienia władz przełożo-

nych, drugi pozostał na miejscu i zauważył po pewnym czasie dwóch ludzi, podążających w kierunku w pobliżu placu. Na wezwanie posterunkowego osobnicy ci dali 6 strzałów, z których jeden zranił go w pachwinę. Sprawcy zbiegli. Również w ciągu nocy dzisiejszej obłano atramentem napis na pomniku Orła, mieszczącym się w ogrodzie politechniki lwowskiej. Poza tem na gmachu uniwersytetu nieznani sprawcy umieścili w nocy flagę ukraińską, którą rankiem zdjęła policja.

Obrzymi lokaut metalurgiczny w Niemczech.

Essen. (PAT.) Przemysł ciężki odrzucił orzeczenie sądu rozjemczego i przystąpił do lokautu. Lokaut trwa w pełni we wszystkich zakładach metalurgicznych i obejmuje 225.000 robotników. Spokoju nigdzie nie zakłócono.

„Graf Zeppelin” wrócił do Friedrichshafen.

Berlin. (PAT.) Sterowiec „Zeppelin” wylądował we Friedrichshafen we czwartek o godzinie 7-mej rano. Lądowanie odbyło się bez przeszkód przy dźwiękach hymnu narodowego. Przybycia sterowca oczekiwali na placu niezliczone tłumy publiczności, które otoczyły sterowiec zwartą masą, przerywając kordon policji. Ogółem sterowiec znajdował się w drodze 71 godzin.

Zatarg pomiędzy prasą a teatrem.

Drezno. (PAT.) Wobec spoliczkowania krytyka jednego z tamtejszych pism dra Sauera przez aktora Heinz - Leo Fischera wszystkie dzienniki drezdeńskie zawiadomiły teatr, w którym występuje Fischer, że wstrzymują się na przyszłość od umieszczania sprawozdań z tego teatru.

Nowy prezydent portugalski.

Lizbona. (PAT.) Mahada jedyny kandydat trzech partii politycznych wybrany został prezydentem na okres trzyletni.

Uroczystości obchodu 10 lecia obrony Lwowa.

Lwów. (PAT.) W dniu W. Świętych odbywały się dalsze uroczystości, związane z obchodem 10-lecia obrony Lwowa. O godz. 15 zebrał się na cmentarzu Obrońców Lwowa przedstawiciele władz i instytucji, delegacje stowarzyszeń ze sztandarami, korporacji akademickich, organizacji przysposobienia wojskowego skautów oraz tłumy publiczności. Po odprawieniu modłów połączone chóry Lwowa wykonały pieśni żałobne. Wieczorem wszystkie mogiły poległych obrońców Lwowa zajaśniały tysiącem świateł. Liczne pielgrzymki ludności, odwiedzającej groby, świadczyły o czci, jaką Lwów otacza tych, którzy w jego obronie dali swe życie.

Zjazd literatów polskich we Wilnie.

Wilno. (PAT.) W dniu dzisiejszym przybyli do Wilna na zjazd naukowy literaci polscy z całego kraju. O godz. 9-tej odbyło się w kościele św. Jana nabożeństwo. Otwarcie zjazdu nastąpiło o godz. 12.30 w sali Śniadeckich Uniwersytetu Stefana Batorego przy tłumnym udziale publiczności, wśród której obecnym był wojewoda wileński Raczkiewicz oraz przedstawiciele władz i społeczeństwa. Na przewodniczącego zjazdu powołano prezesa Penklubu pana Ferdynanda Goetla.

Marcinie Turczańskim zgłosili przystąpienie do państwa czesko-słowackiego.

Dnia 6 listopada taką samą deklarację złożyła Karpacko-ruska rada narodowa. Tym sposobem powstała wielka republika czechosłowacka, wrzynająca się klinem pomiędzy Polską a Węgry i sięgająca aż do Rumunii, nie osiągnawszy jednak właściwego celu, to jest bezpośredniej granicy z Rosją.

Także w pierwszych latach powojennych stosunki pomiędzy Polską a Czechosłowacją były napreżone i niejednokrotnie przychodziło do poważnych starć, zwłaszcza na tle ostatecznego uregulowania granic. Również los tych Polaków, którzy pozostali w Czechach, nie jest tak pomyślny, by przyczyniał się do harmonijnej współpracy obydwóch państw.

Niemniej istnieje pomiędzy Polską a Czechosłowacją wiele wspólnych interesów, które nakaływałyby zacieranie wzajemnych przeciwieństw. Miejmy nadzieję, że naród czeski, przetrwawszy zwycięsko pierwszy okres tworzenia państwa, w drugim dziesięcioleciu usunie przeszkodę, na drodze do zupełnego porozumienia dwóch słowiańskich narodów.

Przegląd polityczny

Polska — a rewizja odszkodowań wojennych.

Zamieszczając wiadomość o rozpoczęciu oficjalnej akcji niemieckiej w sprawie rewizji planu reparacyjnego Davesa, wskazuje dziennik francuski „Victoire” na konieczność udziału Polski w rokowaniach w tej sprawie i we wszystkich kwestiach, które są z nią związane. Wszystkie kraje, zainteresowane w uregulowaniu rachunków z Niemcami, powinny być dopuszczone do udziału w opracowaniu możliwości rozwiązania tej zawilej kwestii. Komisja, wyznaczona w tym celu, powinna składać się, jak pisze dziennik — z osobistości, działających na mocy instrukcji poszczególnych rządów, bynajmniej zaś nie z niezależnych rzeczoznawców, jak chce tego prasa niemiecka. Polska jest sojuszniczką Francji. Zdanie, wyrażone przez nią w tej kwestii, podzielone będzie zapewne przez innych sojuszników Francji w Europie środkowej. Wszelkie ostateczne uregulowanie zagadnień powojennych nie może mieć miejsca bez udziału państw, których powstanie lub odbudowanie jest wynikiem wojny, i które przyjeły w niej bezpośredni udział.

Zarozumiały Woldemaras.

Jak donosiliśmy, na Litwie utworzona została rada państwa, która zastąpić ma niewygodny dla rządu parlament. Kompetencje tej rady są niesłychanie małe. Ma on za zadanie wydawać tylko opinię o ustawach. Musi jednak na Litwie działać się bardzo źle, jeśli nawet zamianowana przez rząd rada zaraz z początku swego funkcjonowania popadła w zatarg z rządem. Na jednym z ostatnich posiedzeń członek rady, prof. Romer podał druzgocącej analizie obecny kurs polityczny Litwy ze specjalnem uwzględnieniem polityki zagranicznej.

Hr. A. K. Tołstoj.

KSIAŻĘ SREBRNY

(110) —o— (Ciąg dalszy).

XXXVII. Przebaczenie.

Uprzedzony przez Godunowa, przybył Nikita Romanowicz na carski podwórzec z swoimi opryszkami.

Poranieni, oberwani, w różnych łachach, jeden w żupanie, drugi w kozłach, inny w łapciach, i tacy boso, wielu z podwiązaniem głowami, wszyscy bez czapek i bez broni, stali w milczeniu, jeden koło drugiego, oczekując na przebudzenie się carskie.

Nie pierwszy raz dopiero widzieli zuchy Słobodę. Przychodzili tam nieraz jako gęślarze, żebracy lub hecarze i przyprowadzali niedźwiedzie. Niejedni nawet brali udział w ostatnim pożarze, gdy Pierścień z Jastrzębim przyszli uwolnić Srebrnego. Wielu było między nimi naszych znajomych, i wielu też brakowało. Brakowało tych, co w obronie ruskiej ziemi legli niedawno na Razańskim polu; i tych, którzy po zwycięstwie nie chcieli iść do cara i prosić o przebaczenie: nieć ich urok koczującego życia. Nie było ani Pierścienia, ani Mitki, ani rudego pieśniarza, ani dziadzia Jastrzębia. Pierścień po raz ostatni zjawił się w Moskwie, w dniu sądowego pojedynku i zniknął Bóg wie gdzie. Mitka podążył za nim. Pieśniarza jeszcze dawniej ugodził Srebrny, a Jastrzębia teraz pod murami Kremlu targały psy i dziobały kruki.

Dwie już blisko godziny czekali zuchy ze spuszczonej oczyma, nie podejrzewając nic, że car patrzy na nich przez małe okienko, nad samym gankiem, w ozdobnych wieżyczkach ukryte.

Żaden nie rozmawiał ni z kamratem ni z Srebrnym, który stał na boku, zamyślony i nie zwracając uwagi na mnóstwo ludzi, tłoczonych się u wrót i furtok. Do

Woldemaras uczuł się dotknięty i w odpowiedzi na mowę prof. Romera użył słów, nie liczących z powagą Rady, specjalnie zwróconych w kierunku swego antagonisty. Prof. Romer opuścił salę posiedzeń Rady i wyśtosował list do prezydenta Smetony.

Pogłoski te mają o tyle usprawiedliwienie, że już w początku działalności Rady państwa zaznaczył się silny rozdźwięk pomiędzy nią a premierem Woldemaraszem, którego zbyt autokratyczny system rządów nie może znieść nad sobą żadnego jarzma kontroli.

Hr. Westarp poprawia swą reputację.

Przeciwnicy dotychczasowego przywódcy nacjonalistów, hr. Westarpa, zarzucali mu, że za mało energicznie zwalcza politykę Stresemanna, dążącą do przystosowania się do warunków, wynikłych wskutek przegranej wojny. Ten zarzut był też główną przyczyną — przynajmniej na zewnątrz — odsunięcia hr. Westarpa od kierownictwa stronnictwem.

Widocznie hr. Westarp pragnie poprawić sobie reputację, gdyż wystąpił w Nadrenji z przemówieniami, w których uderzył w struny najskańszości nacjonalizmu. Oświadczył on, że w obecnej chwili uważa dawny spór o politykę locarneńską za rzecz drugorzędą, która ustępuje na dalszy plan wobec niebezpieczeństwa grożącego Niemcom w związku z rokowaniami reparacyjno-ewakuacyjnymi. Polityka niemiecka zdaniem hr. Westarpa powinna raz wreszcie zerwać z dotychczasową metodą dyplomatycznych ustępstw i przystosowania się do Ligi Narodów. Słowem i czynem muszą Niemcy okazać światu, że naród niemiecki odczuł głęboko krzywdę, jaką mu wyrządzono i że nie może obecnie zwyciężyć w porozumieniu, ani też nie będzie mógł wykonać żadnych świadczeń materialnych, dopóki Nadrenja nie zostanie opróżniona. Niemiecko-narodowi żądają, aby w związku z rokowaniami w sprawie Nadrenji podkreślono wyraźnie katastrofalny stan stosunków, panujących na niemieckim pograniczu wschodnim. O ile Niemcom — oświadczył hr. Westarp — nie uda się utrzymać w swoim posiadaniu Prus Wschodnich i zabezpieczyć w nich swobodnego rozwoju żywiołu niemieckiego, o ile nie uda się im otworzyć dostępu do korytarza gdańskiego oraz stworzyć żywego wału ochronnego wzdłuż granicy wschodniej przeciwko zalewowi fali słowiańskiej i przeciwko niebezpieczeństwu ze strony Polski, to również dla Nadrenji nie wybieje godzina wyzwolenia.

Krwawa uroczystość.

Krwawe zajście podczas odsłonięcia pomnika Combesa w Pons, o czym donosiliśmy pokrótce, wydobło z zapomnienia jedną z najmniej sympatycznych postaci Francji republikańskiej. Emil Combes, który w późniejszym wieku wstąpił na widownię polityczną, był pierwotnie przeznaczony do stanu duchownego i studia odbywał w seminarium biskupim. Zrzuciwszy sutannę przeszedł do obozu antykatolickiego i należał do najzaciętszych przeciwników Kościoła. Był sekciarzem w najgorszym znaczeniu tego wyrazu i należał do twórców osławionych ustaw w 1901 r., które między innymi rozwiązywały kongregacje i zakony katolickie, konfiskując ich mienie. W czerwcu 1902 r. został prezesem gabinetu i za jego właśnie rządów przyszło do skandalicznych zajść przy wyrzucaniu zakonników z ich daw-

nych siedzib. On również wprowadził system szpiegowstwa w administracji cywilnej i samorządach, ustanawiając wszędzie specjalnych mężów zaufania, których obowiązkiem było kontrolować przekonania religijne urzędników i merów. Wystarczyła obecność na nabożeństwie, aby takiego „klerykała” pozbawił stanowiska. Jego pomocnik i przyjaciel generał Andre, zaprowadził jako minister wojny rejestry, na których każdy oficer podejrzany o „klerykalizm” był — zwykle na podstawie prostych denuncjacji zapisywany i pozbawiany awansu.

Przeszło rok trwał gabinet Combes'a; po jego upadku, prześladowanie zakonów znacznie osłabło, a rejestry denuncjatorskie zostały zniszczone. Ale majątki duchowne, między innymi takie zabytki historyczne jak pałac arcybiskup i seminarium w Paryżu — słynna Chartreuse pod Grenoblą i wiele innych klasztorów — przeszły na własność państwa i poszły na licytację. Dopiero teraz p. Poincaré próbuje wynagrodzić tę krzywdę, wprowadzając do ustawy budżetowej postanowienia, pozwalające na zwrot Kościołowi nieruchomości dotychczas nie sprzedanych. Ta właśnie próba wywołała krwawe zajście w Pons.

Lewé skrzydło radykalistów szuka obecnie sposobów, aby był gabinetu podkopać i stworzyć rząd czysto radykalny; skoro zatem doszło do ich wiadomości, że część dóbr kościelnych ma być zwrócona, postanowili wyzyskać ten moment dla ataku na Poincarégo. Zapowiedziana inauguracja popiersia Combes'a dostarczyła im pożądaną okazję. Do Pons pojechali imieniem rządu minister oświaty Herriot, radykał, imieniem stronnictwa radykalnego — jego prezes Daladier. Herriot krepował jego urzędowy charakter i mowa, którą wygłosił była rzeczowa — natomiast Daladier protestował gwałtownie przeciwko jakimkolwiek naruszeniom „ustaw świeckich” i zapowiedział, że jego stronnictwo nie pozwoli nigdy na zwrot dóbr kościelnych. Po tej mowie przyszło do znanego zajścia, przyczem żandarm zastrzelił jednego z młodzieńców, którzy popiersie Combes'a rozbili... Demonstracja ta była zorganizowana przez gorącą młodzież katolicką. Nie byli oni wcale uzbrojeni i nie mieli zamiaru na kogokolwiek napadać, to też strzał żandarma był zupełnie niepotrzebny i dowodzi tylko, że policja straciła głowę. Cała prasa umiarkowana omawia z wielkim oburzeniem krwawy wypadek w Pons i żąda surowej kary dla sprawcy zabójstwa. — Istotnie żandarm ów został aresztowany, a jednocześnie uwieziono 40 rojalistów.

O wiele za drogiem

jest jęczmień palony jako napój, gdyż nie zawiera żadnych składników odżywczych. Dzięki paleniu powierzchnia ziarna wprawdzie nabiera wyglądu brunatnego, jednakże istotna zawartość ziarna pozostaje niewykorzystana. Wobec tego używać należy powszechnie cenionej, dla swej pożywności **rzeczywiście taniej**, **Kathreiner** kawy słodowej **Kneippa!** W treści — rzecz się mieści.

ciekawych należała i mamka carska. Stała na ganku, o kostur wsparta i patrzyła na wszystko martwymi oczyma, oczekując przybycia Jana, być może dlatego, by swoją obecnością powstrzymać go od nowych okrucieństw.

Iwan Wasiljewicz dość się już przyjrawszy opryszkom z ukrytego okna, i ucieszony myślą, że stoją teraz między życiem a śmiercią, i że nie wesoło im musi być bardzo na sercu, pojawił się nagle na ganku w otoczeniu kilku opryszków.

Ujrawszy cara, całego w złoce i na ozdobnej wspartej lasce, rozbójnicy kłękli i schylił głowy.

Jan milczał jakiś czas.

— Jak się macie, oberwańcy! — rzekł w końcu, a spojrzawszy na Srebrnego dodał: — Po coś to łaskaw przybyć do Słobody? za więzieniem, zateśniłeś, he?

Na to Srebrny odpowiedział skromnie:

— Carze, w więzienia sam nie uciekłem, lecz małe opryszki przemocą wprowadzili. Oni to pobili szczyryńskiego murzę Szymmata, o czem powinna wiedzieć twoja carska miłość. Razem gromiliśmy Tatary, razem oddajemy ci się w ręce. Trać nas, albo przebac nam; niech się dzieje wedle twojej woli.

— To po niego wtedy przychodziliście do Słobody? — pytał Jan rozbójników — skądżeż go znacie?

— Batiuszka-carze — odpowiedzieli półgłosem rozbójnicy — uratował życie naszemu atamanowi, gdy go w Miedwiediewce chcieli powiesić. Ataman go uprowadził z więzienia.

— W Miedwiediewce? — tu Jan się uśmiechnął — a! to wtedy, widać, jakieś Chomiaka i jego objazd wytrzepa! Ja to pamiętam! Darowałem ci pierwszą winę, a według naszej umowy wtrąciłem do więzienia, jakieś po raz wtóry napadł na moich ludzi u Morozowa. Co powiesz na to?

Srebrny chciał odpowiedzieć, ale mamka go wyprzedziła.

— Już dosyć chyba będziesz miał wyliczania jego win! zamiast go nagrodzić za to, że Basurmanów po- bił, ujął się za naszą św. wiare, myślisz tylko, jakoby winę w nim odnaleźć! Mało miałeś żeru w Moskwie, wilku ty jakiś!

— Milcz stara! — zawołał Jan ostro — nie twoja babska rzecz mnie uczyć.

Choć złym był na Onufrowa, nie chciał jednak jej drażnić i odwróciwszy się od Srebrnego, rzekł do kłęczących rozbójników.

— Gdzie wasz ataman, wisielcy? Niech się pokaże. Na to odpowie za opryszków Srebrny:

— Ich atamana niema tutaj, carze. Po razańskiej bitwie poszedł w świat. Wołałem go, lecz nie chciał z nami iść.

— Nie chciał! — powtórzył Jan — zdaje mi się, że tym atamanem jest ten sam ślepy, co do mojej sypialni ze starym przyszedł. Słuchajcie oberwańcy, każę odszukać waszego atamana i na kół go wpakować!

Mamka zamruczała:

— Ciebie samego to na pewno czorci na kół na tamtym świecie wpakuja.

Lecz car udał, że nie słyszy, i mówił dalej, patrząc na opryszków.

— A wam za to, żeście sami oddali się w moje ręce, przebaczam. Wytoczcie im pięć beczek miodu na dwór! No — co! podoba ci się, stara paplo?

Mamka jeła żuć ustami.

— Niech żyje car! — krzyknęli rozbójnicy. — Będziemy ci służyli, batiuszka carze! Zasłużymy na twoje przebaczenie swoimi głowami.

Jan mówił:

— Każdemu wydać po dobrym kafiannie i po grzywnie na głowę! Chcecie, wisielcy, służyć mi w oprysznictwie?

(Ciąg dalszy nastąpi).

WIADOMOŚCI ZE ŚLĄSKA

Sobota

3

listopada

Św. Huberta, biskupa, *656 †727

Św. Małachjasza, arcybiskupa
wyznawcy *1094 †1148.

SŁOW.: CHWAŁISŁAW.

Postanowiono ludziom raz umrzeć a potem sąd.
(Zyd. IX. 27.)

Zdanie: Módlmy się w tym miesiącu gorąco za dusze zmarłych. Kto o nich zapomina, niechaj się spodziewa, że i o nim zapomna.

Niebo z gwiazdami w miesiącu listopadzie.

O zmroku. Na wschodnim horyzoncie błyszczy Jowisz, na zachodnim Wenus. W dniu 6 i 7 listopada znajduje się Wenus w bliskości Saturna, który stoi około 2 i pół stopnia nad nią. Saturn na jasnym tle zachodniego widnokręgu świeci mniej więcej 40 razy słabiej niż Wenus. Wega, jako pierwsza gwiazda stała, ukaże się nam wysoko na zachodzie. W poziomym kierunku od Wegi na wschodzie ukazuje się Kapella (Koza). Arktura trudno odnaleźć w mroku parnym na północno-zachodnim horyzoncie. Nieco później jak Wega, będzie widzialny wysoko na południe-zachód, Atair. Nad horyzontem południowym świeci Fomalhaut, czyli pysk ryby. Z gwiazdami w gwiazdozbiorach Korony, Herkulesa, Weży, Weżownika, które w zapadającej ciemności zachodzą, musimy się pożegnać na kilka miesięcy wziąć z nimi rozbrat.

O godz. 22 stoi Jowisz blisko swej kulminacji wysoko na południe. Atair w Orle jest ponad punktem zachodnim, Łabędź, Lutnia zabrały się do zejścia. W koło Zenitu (punktu nad głową) stoją gwiazdozbiory Kasjopeja, Perseusz, Andromeda. Na wschodzie zobaczymy Prokijona, Bliźnięta, Kastera i Poluksa z Marsem; Woźnicę, Byka i Oriona t. d.

Rano w drugim tygodniu listopada można będzie ujrzeć Merkurego na wschodnio-południowym horyzoncie, znajduje on się w bliskości stałej gwiazdy Spiki w Pannie. Wąski sierp księżyca ubywającego przechodzi w dniu 10 listopada o godzinie 16.09 w ½ stopnia odległości na północ od Merkurego.

Planety. Widzialność Merkurego na niebie wschodniem będzie dogodna, ponieważ ta planeta wędruje w północnej deklinacji od słońca, i opisuje dłuższy łuk północny. W drugim tygodniu listopada przechodzi Merkury większą północną szerokość. Większe zachodnie odchylenie się od słońca przypada na 9 listopada. Od 1 listopada planeta ta jest wsteczna, wraca znowu ku słońcu, więc ta dogodność widzialności jej, trwa nie długo. — **Wenus** zachodzi w pierwszej połowie miesiąca około godziny 18, w końcu listopada o 18.30. — **Mars** stoi w Bliźniętach. W dniu 12 listopada ustanie jego bieg prawego kierunku i wracać będzie w ciągu tych dwóch miesięcy w kierunku gwiazdy Beta w gwiazdozbiorze Byka. Jego światło wzmacnia się szybko, i w ciągu tego miesiąca podwoi się siła światła tak, że dorówna światłu Sirjusza. Przyczyna przyrostu światła jest przybliżanie się ziemi do tej planety, która w grudniu przyjdzie do opozycji ze Słońcem (0°—180°) — **Jowisz**, jeszcze 4 razy jaśniejszy niż Mars, pozostaje nadal regentem nieba wieczorowego i nocnego, prócz Marsa. Jego zachód początkowo nastąpi beżpośrednio przed wschodem słońca, w końcu już o godz. 4.00. Saturn zniknie z widnokręgu gwiazd w zakresie słonecznym. Jego koniunkcja ze słońcem (0°—0°) przypadnie w dniu 12 grudnia.

Zaćmienie słońca.

W dniu 12 listopada przypada częściowe zaćmienie słońca. Będzie widocznym w zachodniej Azji, w północnej części Oceanu indyjskiego, w północno-wschodniej Afryce i w całej Europie z wyjątkiem półwyspu pyrenejskiego i w Islandji. W Polsce i Niemczech będzie go można zauważyć przez mocno zakopcone szkło płaskie w godzinach przedpołudniowych. Początek zaćmienia o godzinie 8.19; Faza największa o godz. 9.24.8; koniec zaćmienia o godz. 10.33.9.

Pełne zaćmienie księżyca przypada na 27-go listopada, a które nastąpi już po jego zejściu, a więc u nas nie będzie widzialne.

— **Wkłady premjowe.** Jak wiadomo P. K. O. (Pocztowa Kasa Oszczędności) wprowadziła przed kilku laty premjowanie wkładów oszczędnościowych, polegające na tem, że wkładca obowiązujący się składać miesięcznie przynajmniej 7 zł., aż do chwili, w której wkład osiągnie 1000 zł. ma widoki wygrania premji w wysokości 1000 zł.

Premje takie wylosowywane są 4 razy do roku, przyczem na każde 1000 książeczek oszczędnościowych przypada 3 premje.

Wkłady premjowe cieszą się znacznym powodzeniem, o czem świadczy liczba wkładców, dosięgająca już 36.000 osób.

Również rozwija się dążność do umożliwienia składania oszczędności na cele specjalne.

Dla ułatwienia instytucjom oszczędnościowym akcji w tym kierunku biuro zjazdów instytucji oszczędnościowych w Polsce opracowuje regulamin wkładów t. zw. celowych (np. gwiazdkowych), polegających na przymusie oszczędzania pewnych sum w ciągu pewnego czasu, co zapewnia wyższe oprocentowanie.

— **Projekty nowych ubezpieczeń przymusowych.** Ministerstwo spraw wewnętrznych współpracuje w przygotowaniu rozporządzenia ministra skarbu w sprawie przymusu ubezpieczeniowego od ognia ruchomości w gospodarstwach rolnych, oraz przymusu ubezpieczenia pól od gradobicia.

— **Jak kolejarze uczczą rocznicę niepodległości.** Ministerstwo ruchu postanowiło, aby w dniu 10 listopada o godz. 12 w południe wszystkie lokomotywy, czy to będące w ruchu, czy pozostające na dworcach kolejowych, jednocześnie zahuczały. Syreny lokomotyw rozpoczną święto kolejarzy, związane z dziesięcioleciem niepodległości. — Tego samego dnia we wszystkich dyrekcjach kolejowych urządzone będą uczyste akademie i capstrzyki orkiestrowe. Wieczorem zorganizowane będą dla kolejarzy koncerty i przedstawienia.

— **Ciełzary gminne.** Ministerstwo spraw wewnętrznych wyjaśnia, iż zebranie gminne może zamienić obowiązek dostarczania podwód w naturze na odpowiednią składkę pieniężną, może również przekazać ciężar dostarczania bezpłatnego podwód gminie, w tym jednak wypadku, gdy związane z tym wydatki znajdą pokrycie w budżecie gminy i gdy gmina nie korzysta z zapomóg Powiatowego Związku Komunalnego.

— **Cło na żyto.** Jak donoszą gazety warszawskie dnia 31 października ukaże się rozporządzenie trzech ministrów (rolnictwa, przemysłu i handlu oraz skarbu) wydane na podstawie uchwały komitetu gospodarczego z dnia 28 października, wprowadzające cło przywozowe na żyto w wysokości 11 zł. od kwintala.

— **W sprawie cen paszportów zagranicznych.** Do Ministerstwa spraw wewnętrznych złożono obszerny memoriał w sprawie cen paszportów zagranicznych. Nie chodzi w tym wypadku o ceny, ustanowione przez ustawę, a o te dodatki, które podwyższają tę cenę niepomiernie. Tak więc normalny paszport zamiast zł. 250, kosztuje istotnie z różnymi dodatkami na bezrobotnych, za kwalifikację, wyciągi, świadectwa oraz innymi dodatkowymi opłatami 320 zł. — Ulgowy paszport dla studujących kosztuje faktycznie zamiast 20 zł. — zł. 40. Jednem słowem utrudnienia takie powodują częstość nieprzyjemne zajścia w urzędach. — Najbardziej nieprzyjemną sprawą jest żądanie przedłożenia wyciągów, o ile interesent nie posiada dowodu osobistego każdorazowo przy wyrabianiu paszportu. Bywały wypadki, że osoby, wyjeżdżające w ciągu roku czterokrotnie, musiały przedstawiać aż cztery wyciągi, płacąc za każdy wyciąg. Oprócz przepisanych ustawą urzędowych opłat wnioskodawca ma pobożne wydatki. Jak donoszą warszawskie dzienniki sprawa cen paszportów zagranicznych właściwie dodatkowych opłat, ma być rozpatrzona i załatwiona przez władze centralne.

— **Kupiectwo polskie wobec zagadnienia samowystarczalności gospodarczej.** Zarząd stowarzyszenia kupców polskich ogłosił odezwę, w której przypomina, że już w r. 1918 pierwszy zjazd kupiectwa polskiego powziął uchwałę popierania wyrobów przemysłu krajowego. Kupiectwo polskie przyrzekło popierać wyroby krajowe wszędzie tam, gdzie ma miejsce tak zwany import (wvóz) zbędny czyli takich towarów, które rzeczywiście mogą być zastąpione towarami krajowymi. W myśl tej zasady odezwę wzywa kupców do nakłaniania klienta w kierunku stosowania w jak najszerszym zakresie zasady: zanim kupisz towar zagraniczny — obejrzyj wyrób krajowy.

Nie czekaj na spadek po bogatym wuju
w Ameryce lecz zamów natychmiast

LOS

do I. klasy 18-tej Polskiej Państwowej Loterii-Klasowej
w najszczęśliwszej i niezawodnej kolekturze

Śląskiego Domu Handlowego

w Katowicach, ul. św. Jana 11 — Konto PKO. Nr. 300.649.
w której nikt przegrać nie może.

Główna wygrana: zł. 750.000.— oraz wygrane po
zł. 400.000.—, zł. 300.000.—, zł. 250.000.—.

Ogólna suma wygranych zł. 26.760.700.—

Cena losów niezmienną: cały los: zł. 40.—, półlosu:
zł. 20.—, ćwierć losu: zł. 10.—

Ciągnięcie I klasy odbędzie się 15 i 16 listopada b. r.
Zamówienia listowne załatwia się solidnie i odwrotnie.

Wyciąć

Pamiętaj Śląski Dom Handlowy
Katowice, ul. Jana 11 Wyciąć

Wyciąć

Załączający do zamówienia niniejszy wycinek otrzyma naj-
szczęśliwszy los.

— **Ulepszenie komunikacji.** Począwszy od 1 listopada 1928 r. do 14 maja 1929 r. kursować będzie dodatkowy wagon sypialny między Warszawą a Berlinem trzy razy w tygodniu. Odjazd z Warszawy w poniedziałki, środy i soboty poc. Nr. 501/D 24 o godz. 20.50, przyi. do Berlina godz. 10.20. Odjazd z Berlina we wtorki, czwartki i niedziele poc. Nr. D 23/502 o godz. 17.53, przyi. do Warszawy godz. 9.00.

Woiewództwo śląskie

* **Z Kolejowego Komitetu Gwiazdkowego.** Liczne rzesze emerytów, wdów i sierot po kolejarzach, pedząc życie w ciężkiej walce o byt, czeka z utęsknieniem na gwiazdkę, urządzaną co rok przez kolejarzy, która obdarza je darami w naturze i pieniędżach. Wielka jest bieda wśród wdów i sierot, wielkich też trzeba funduszy, aby wszystkich obdzielić, oraz aby wsparcie udzielone jednostce nie było zbyt drobną kwotą. Chcąc się wywiązać należycie z zadania, Komitet Gwiazdkowy musi zebrać wielkie fundusze, przede wszystkim od kolejarzy, którzy zawsze w akcjach humanitarnych dawali dowody wysokiego poczucia obywatelskiego i zrozumienia dla ciężkich warunków życiowych, wdów i sierot. W tym celu na zebraniu w dniu 15 października bieżącego roku Komitet uchwalił, aby wszystkie miejsca służbowe przy wypłacie poborów 1 listopada i 1 grudnia roku bieżącego potrącali wszystkim kolejarzom, mającym brutto: do 300 zł. zarobku — 50 groszy, do 500 zł. — 1 zł., do 800 zł. — 2 zł. a ponad 800 zł. — 4 złote.

* **Ze Spółki Brackiej.** Przed kilku tygodniami w prasie śląskiej ukazała się wiadomość, że na odbytem swego czasu zebraniu starszych Bractwa rozpatrywano m. in. sprawę niedoboru Kasy Pensyjnej i Kasy Chorych Sp. Brackiej. W związku z powyższem, dowiadujemy się, że wiadomości te nie polegają na prawdzie. Jak nas informują, nadwyżka w dochodach Kasy Chorych wynosiła w dniu 31 grudnia 1927 roku ponad 500 tys. zł., a nadwyżka w Kasie Pensyjnej przeszło 1½ miliona zł.

* **Wyjazd przedstawicieli rzemiosła śląskiego do Poznania.** W sobotę, 3 listopada br. wyjeżdża delegacja Śl. Izby Rzemieślniczej na Zjazd Izb Rzemieślniczych do Poznania. Jednocześnie odbędzie się posiedzenie zarządu grupy rzemieślniczej przy Pow. Wystawie Krajowej. W posiedzeniu tem z ramienia tut. Izby Rzemieślniczej weźmie udział pos. Sobota.

* **300 oficerów rezerwy śl. udaje się do stolicy.** Z okazji obchodu 10-lecia niepodległości Polski wyjeżdża do Warszawy na dzień 11 listopada b. r. około 300 oficerów rezerwy okręgu śląskiego.

Z Katowickiego.

Katowice. (Wielki koncert śpiewaczy). Dnia 4 listopada br. w niedzielę o godz. 7-mej wieczór w sali Powstańców w Katowicach (Plac Wolności) urządza Katowicki Wydział Okręgowy Związku Śląskich Kół Śpiewaczych wielki Koncert śpiewaczy, połączony z występami solowymi, na skrzypcach, kwartetu i t. p. W koncercie biorą udział 4 chóry męskie i mieszane. Na zakończenie odegraną zostanie wesoła operetka Offenbacha, poczem rozpocznie się zabawa taneczna. Publiczność katowicka będzie miała doskonałą sposobność mile spędzić wieczór koncertowy, pełen artystycznych popisów pierwszorzędných chórów wielkich Katowic, oraz usłyszeć się do woli na operetce i wreszcie wytańczyć się przy dźwiękach doskonałej orkiestry policyjnej. To wszystko za cenę 1 biletu wejścia, po nader umiarkowanych cenach. Bilety wcześniej do nabycia w Księgarni Katolickiej przy ulicy św. Jana w Katowicach.

— (Z działalności Miejskiej Kasy Oszczędności). Miejska Kasa Oszczędności w Katowicach nie wstrzymała udzielania kredytów.

aby nie narazić w ten sposób interesów gospodarczych średniego stanu. Kasa mobilizuje wszelkie środki, aby pomóc sferom gospodarczym średniego stanu do przetrzymania obecnego kryzysu. Pomoc ta jest bardzo poważna, a mianowicie, Kasa udzieliła następujących nowych kredytów w czasie od 1 września rb. do 31 października 1928 roku. 1. kredytów budowlanych 1.848.800 zł. 2. kredytów handlowo-przemysłowych 665.500 zł. 3. pożyczek zwykłych gospodarczych 822.700 zł. Udzielenie tak wydatnej pomocy finansowej tut. sferom gospodarczym, umożliwia Kasie dopływ nowych wkładów szerokich kół ludności Śląska, wśród których cieszy się Kasa zasłużoną opinią. — Z okazji uroczystości dziesięciolecia Niepodległości Rzeczypospolitej oraz „Dnia Oszczędności“ ofiarowała Kasa jako nagrodę dla wzorowych uczniów szkół katowickich tysiąc książeczek zawiązkowych po sześć złotych wraz z skarbonkami, które przydzielili się bezpłatnie uczniom, zasługującym na wyróżnienie w celach propagandowych dla dalszego intensywnego krzewienia idei oszczędności wśród naszego młodego pokolenia.

— (Proces prasowy). Przed sądem powiatowym w Katowicach odbyła się rozprawa przeprowadzona na skutek skargi, wniesionej przez p. Rumuna, red. nac. „Polski Zachodniej“, przeciw redaktorowi odpowiedzialnemu „Volkswille“, p. Helmrichowi wniesiono wskutek umieszczenia w socjalistycznym dzienniku „Volkswille“ artykułu w lipcu bieżącego roku. W artykule tym zarzucono „Polsce Zachodniej“, że atakuje tylko te przedsiębiorstwa, które nie dają pismu temu płatnych inseratów. Sąd po naradzie ogłosił wyrok, mocą którego red. Helmricha skazano na jeden miesiąc więzienia, ponoszenie kosztów sądowych i ogłoszenie wyroku.

— (Zaginienie młodzieńca). Dnia 8-go czerwca bieżącego roku wyszedł z domu 19-letni Franciszek Brzank i dotychczas nie powrócił. Poszukiwania u krewnych i znajomych pozostały bez skutku. Rodzice zaginionego mieszkają w Katowicach przy ulicy Raciborskiej 9. Wiadomości mogące się przyczynić do wyśledzenia miejsca pobytu zaginionego uprasza się kierować pod podanym adresem lub do najbliższego urzędu policyjnego.

Katowice. (Magistrat ku czci 10-lecia odzyskania niepodległości.) Na odbytem w dniu wczorajszym posiedzeniu magistrat m. Katowic uchwalił wybudować z okazji obchodu 10-lecia niepodległości Polski letnisko i uzdrowisko dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Uzdrowisko to mieścić się będzie na terenie miejskim w Panewnikach i przeznaczone jest dla około 100 dzieci. Kosztu budowy wynoszą 550.000 złotych.

Rożdzień w Katowickim. (Jubileusz ks. proboszcza). W przyszłą niedzielę, dnia 4 listopada nasz Przew. ks. proboszcz Józef Zientek obchodzi swój 25-letni jubileusz spełniania u nas obowiązków pasterskich. Ks. proboszcz Zientek urodził się dnia 1-kwietnia 1868 r. w Król. Hucie, święcenia kapłańskie otrzymał dnia 11 czerwca 1894 r. Następnie był kapłanem w różnych parafjach górnośląskich (miedzy innymi w Bytomiu przy kościele N. M. P.), a od 1898 do 1903 r. proboszczem w Wielkiej Płużnicy, w powiecie strzeleckim. Po odejściu ks. proboszcza Abramskiego z Rożdzenia do Opola w roku 1903, ks. Zientek objął parafię rożdżeńską. Na tem stanowisku pozostał do dnia dzisiejszego. O działalności ks. Jubilata w Rożdzeniu pomówimy obszerniej z okazji bliskiego jubileuszu 60-lecia parafii rożdżeńskiej. Dziś tylko nadmieniamy, że czcigodny ks. Jubilat jest dla swych parafjan prawdziwym ojcem i duchowym przewodnikiem. Błoga działalność Jego zauważyć można na każdym kroku. To też parafianie godnie chcą uczcić swego długoletniego duszpasterza. Obchód jubileuszowy rozpocznie się uroczystym nabożeństwem w kościele parafjalnym, a w programie nie brak także uroczystości świeckiej z stosownymi przemówieniami, śpiewami i deklamacjami. Liczne będą życzenia parafjan dla swego kochanego proboszcza, który ćwierć wieku wytrwał na trudnym stanowisku duszpasterskim. Pobożne modły popłyną do Stwórcy Najwyższego o łaskę Bożą dla dalszej Jego pracy wśród owieczek, pieczy Jego powierzonych. Do życzeń parafjan przyłącza się redakcja „Katolika Polskiego“. — Ad multos annos!

Nikiszowiec w Katowickim. (Śmiertelny wypadek). Na przejściu kolejowym w Nikiszowcu zdarzył się śmiertelny wypadek. Przejeżdżający parowóz kopalniany zabił 14-letniego Eryka Basonia. Chłopak zmarł natychmiast, nie odzyskawszy przytomności.

Z Król. Huty.

Król. Huta. (Pod uwagę robotników huty). Zarząd huty uwiadamia swoich robotników, że wszyscy pracownicy, którzy płacą dobrowolnie lub przymusowo składki do kasy ubezpieczenia inwalidzkiego, a chorowali dłużej jak jeden tydzień, albo brali udział w ćwiczeniach wojskowych, powinni podczas wolnego czasu stawić się w

Gielda pieniężna i zbożowa.

W Katowicach płacono dnia 31 października: za 100 złotych 46,981 marek niemieck.; za 100 marek niemieckich 212,85 złotych; 1 dolar amerykański 8.91 złotych; 100 franków szwajcarskich 171,90 złotych.

Warszawska gielda zbożowa

w dniu 31 października 1928 r.

Żyto 36,00—36,50. Pszenica 47,00—47,50. Jęczmień browarowy 35,75—36,25. Jęczmień na przemiał 35,00—35,50. Owies 36,50. Mąka żytnia 70 proc. 49—50. Mąka pszeniczna stara 82—84. Mąka pszeniczna nowa 65 proc. 74—76. Ziemiaki do jedzenia 5,60.

Zwierzęta na rzeź w Poznaniu.

Płacono w dniu 30 października za 100 kg. żywej wagi: krowy i jałowki tegie, najwyższej wartości rzeźnej do 7 lat 170—180, krowy i jałowice średnie, dobrze karmione 146—152 krowy i jałowice liche 120—126. Cieleta o największej wartości rzeźnej 170—180. Cieleta tłuste, średnie 150—160. Cieleta liche 140—146. Świnie od 120 do 150 kg. żywej wagi 216—222, Świnie od 100 do 120 kg. żywej wagi 204—210. Świnie od 80 do 100 kg. żywej wagi 180—190, Świnie lżejsze 160—170 zł.

urzędzie hutniczym z papierami wojskowymi, celem zapisania choroby wzgl. ćwiczenia w karcie inwalidzkiej. Tak samo w urzędzie hutniczym powinni zgłosić się ci robotnicy, którzy w czasie od 1 stycznia 1925 byli przez pewien czas bezrobotni, a zapomogę pobierali. W tym wypadku należy przedłożyć poświadczenie jak długo trwało bezrobocie.

Z Świętochłowickiego.

Orzegów w Świętochłowickim. (O misjach zagranicznych). Za głosem Jego świętobliwości Ojca św. Piusa XI. i Najprzewielebniejszych księży Biskupów poszła także parafia orzegowska. Przez dwa dni, mianowicie w niedzielę 21 i w czwartek 25 października parafianie słuchali kazań misyjnych. W niedzielę wygłosił kaznodzieja naukę o Misji świętej, mówiąc na temat „Przyjdź Królestwo Twoje“. Było to zachętą należenia do Związku Misyjnego. Podczas głównego nabożeństwa przygrywała orkiestra Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej. Po nabożeństwie różańcowem, wydawano w zakrystji kwitariusze dla setników i dziesiętników męskich i żeńskich. W czwartek w sali p. Pyki ks. misjonarz Wieczorek, który przybył z Chin, wygłosił referat o życiu i obyczajach Chinczyków i o uciążliwej pracy misjonarzy, przyczem wzywał rodziców, aby swoim synom i córkom nie czynili trudności, jeśli mają powołanie na Misjonarzy względnie Siostry misyjne, gdyż pracy wiele, lecz pracowników mało. Mówca wyświeślał piękne i ciekawe obrazy z życia misyjnego w Chinach. Pod koniec swego pouczającego wykładu ks. Wieczorek jeszcze raz wezwał parafjan orzegowskich, by licznie wstępowali do Związku Misyjnego. Zgłoszenia przyjmuje Jan Walter ulica Bytomska 48, dalej Emanuel Gnida, ulica Kościelna 23, Józef Kompała ulica Piaskowa 10, Rozalia Loewe, ulica Bytomska 22, Wiktorja Wacha, ulica Poprzeczna 15.

Z Rybnickiego.

Rybnik. (Po rekolekcjach). W naszej parafii odbywały się rekolekcje. Udział wiernych był nader liczny. Podczas wygłaszania kazań wieczorem i rano obszerny kościół św. Antoniego był przepełniony. Pierwsze kazanie wygłoszono w środę wieczorem po nabożeństwie różańcowem, a potem każdy dzień rano po trzeciej mszy św. i po nabożeństwie różańcowem. W niedzielę rano odbyła się generalna komunja św., poczem ks. Misjonarz udzielił wiernym błogosławieństwa papieskiego. Następnie wyruszyła pielgrzymka na odpust Chrystusa Króla do Golejowa. Dla niemieckich parafjan odbywały się rekolekcje od niedzieli do środy. Kazania wygłaszał O. Kulawy ze Zgromadzenia OO. Oblatów w Lublińcu.

Pszów w Rybnickim. (Dzieci niemieckich urzędników obrzuciły kamieniami polskie nauczycielki). Piszą nam: Nacjonalizm szerzy się nie tylko wśród dorosłych Niemców, ale i dzieci uczęszczających do szkoły niemieckiej. Nienawidzi się wszystko co polskie. Niemcy krzyczą, że się niemieckie szkoły zamyka, tylko nikt z Niemców nie widzi, czego się dzieci uczą i jakie otrzymują wychowanie. Wybrki dzieci uczęszczających do szkoły niemieckiej stają się coraz częstsze. Zapewne chcą okazać się bohaterami. Takich niedorostych bohaterów niemieckich ma Pszów. Uczęszczają oni do „Privatehöhere Knaben und Mädchenbürgerschule“ w Rybniku. Nazwiska ich to: Hans Nowak, Hubert Nowak, Otto Nowak, Rudolf Kalisch, Franciszek Kalisch, Franciszek Graceadei, Oton Schneider, i Pisarowski. Narazie tylu bohaterów poznano, ale jest ich więcej. Więc co zrobili? Dnia 24 października około godz. 4½ przechodziły cztery polskie nauczycielki ze szkoły koło kopalni „Anna“ w Pszo-

wie. Z poza zabudowań wysunęła się gromada dzieci niemieckich urzędników kopalnianych. Dzieci obrzuciły polskie nauczycielki kamieniami i cegłami. Gdy powyżej wymienione panie wracały około godz. 5, zebrała się na podwórzu kopalnianem jeszcze większa gromada dzieci urzędników i rozpoczęła znowu rzucać kamieniami i cegłami. Małym nacjonalistom to nie wystarczyło. Weszli na ulicę i idąc za nauczycielkami kilka metrów, rzucali bezustannie kamieniami. Dwie p. nauczycielki zostały kilka razy trafione. Gromada składała się z około 20 dzieci. Nazwiska kilku są znane. Należy się spodziewać, że władze ukarają przykładowie krnąbrne dzieci. Do powyższego dodać należy, że dzieci uczęszczające do szkół niemieckich nigdy nie pozdrawiają polskich nauczycieli, względnie nauczycielki. Ciekawi jesteśmy, czy niemieckie gazety o powyższej sprawie obiektywnie zajmą stanowisko.

Z Tarnogórskiego.

Tarnowskie Góry. (Zebrania kontrolne). Zebrania kontrolne dla szeregowych i podoficerów rezerwy odbywają się w powiecie tarnogórskim w czasie od 29. 10. do 16 listopada br. Do zebrania kontrolnych zobowiązani są stawić się: a) podoficerowie rezerwy i szeregowi kat. A i pospolitego ruszenia kat. C i D, urodzeni w latach 1903, 1900 i 1888; b) podoficerowie i szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia, którzy w latach 1925, 1926 lub 1927 nie zgłosili się z jakichkolwiek bądź powodów ani razu do zebrania kontrolnych i to z roczników 1887, 1890, 1891, 1892, 1893 1894, 1895, 1898, 1899 i 1901. Plan zebrania kontrolnych jest następujący: w Tarn. Górach od 29. 10. do 2. 11. dla Tarn. Gór, 3. 11. — Piaseczna i Lasowice, 5. 11. — Sowice, Pniowiec, Piekary Rudne, 6. 11. — Opatowice, Bobrowniki, Repty Nowe, 7. 11. — Rybna, Boruszowiec, Stare Tarnowice i Repty Stare. W Miasteczku (hotel Żyłki) — 8. 11 dla Miasteczka, 9. 11. Żyglice, Żygliniek, Mikołeska, Truszczyce i Jedrysek. W Radzionkowie (oberża p. Szpyrki, plac Kościuszki 5): 10. 11. do 14. 11. dla Radzionkowa, — 14. 11. Chechło Stare i Orzech, 15. 11. Suchagóra, Kozłowagóra, Brynica, 16. 11. Świerklaniec, Nakło, Chechło Nowe.

Sucha Góra w Tarnogórskim. (Zabawa harcerzy). Ósma drużyna harcerska im. Jana Zamojskiego w Suchej Górze urządza w niedzielę, dnia 4 listopada o godz. 6-ej wiecz. na sali p. Czempulika przedstawienie teatralne. Po odegraniu sztuki scenicznej „Dwaj bracia“, dramat w 3 aktach z życia św. Stanisława Kostki, oraz humoreski „Fatalna kiełbasa“, odbędzie się zabawa taneczna. Podczas przerw koncert. Czysty zysk przeznaczony na akcję letnią. Harcerze z Suchej Góry upraszają rodaków i rodaczki o liczny udział w zabawie.

Z Lublinieckiego.

Ligota Woźnicka w Lublinieckim. (Kilka słów o parcelacji). Również u nas przeprowadzono parcelację. Podział gruntów atoli nie zadowolił wszystkich obywateli. Pokrzywdzono niejednego biedniejszego, gdyż przydzielono im mniej jutrzyn roli, jak pierwotnie przyobiecano, natomiast majątniejszych uwzględniono w szerszej mierze, aniżeli tego wymagała potrzeba. Nie chcemy wchodzić w to, kto w tym wypadku zawinił. W każdym razie zwracamy się do czynników miarodajnych, by na miejscu zbadały sprawę parcelacji i pokrzywdzonym wymierzyły sprawiedliwość. Grunta nie są jeszcze przewłaszczone, więc zmiany mogą być przeprowadzone. Wielką nadzieję pokładamy w naszym p. staroście, zajmującym się szczerze sprawami małych rolników i bezrolnych, że żale nasze uwzględni i pokieruje parcelacją w gminie naszej ku zadowoleniu wszystkich obywateli.

Pokrzywdzeni.

Z Cieszyńskiego.

Cieszyn. (Pożar lasu na Czantorji). Na szczycie Czantorji w Polanie wybuchł pożar. Silny wiatr był przyczyną, że pożar rozszerzał się tak gwałtownie, że musiano wezwać prócz okolicznych straży pożarnych, wojsko. Przyczyną pożaru miał być ogień wzniecony przez wieśniaka kopiącego w sąsiedztwie ziemniaki, celem pieczenia ziemniaków, przy odejściu z pola zaniedbał zupełnie ogień stłumić a pozostałe niedopałki zatliły się na nowo. Szkodę obliczają na 25.000 zł.

Bielsko. (Trup w lesie). W lesku za Starem Bielskiem znaleziono wisielca. Stwierdzono, że są to zwłoki 68-letniego Jerzego Krieszke'go z Bielska. Przed wyjściem z domu starzec powiedział, że idzie na pole kopać ziemniaki. Tymczasem szedł on do lasu i tam odebrał sobie życie. Stwierdzono, że Krieszke cierpiał na nieuleczalną chorobę.

Bielsko. (Usiłowane samobójstwo dziewczyny) Robotnica Zofia Welchar ze Skoczowa, zatrudniona w firmie „Wyskok“, usiłowała odebrać sobie życie. Welcharówna położyła się na szyny kolejowe w pobliżu dworca kolejowego Biała. Dzięki przytomności kilku kolejarzy, nieszczęśliwą uratowano przed straszną śmiercią pod kołami nadjeżdżającego pociągu. Przyczyną usiłowanego samobójstwa była melancholia.

Ostatnie telegramy.

Echa wojny światowej.

Berlin. (PAT.) „Kreuzzeitung“ donosi, że to-
czy się tu proces pomiędzy związkiem ewangelickim
byłym kanclerzem Michaelisem w jednej strony a p.
Lama z drugiej w sprawie zarzutu, jaki p. Lama
począł kanclerzowi, że miał on paraliżować zawar-
cie pokoju na podstawie propozycji papieskiej z ro-
ku 1917. W sprawie tej — jak donosi „Kreuzzeitung“
miał zostać dzisiaj przesłuchany w charakterze świad-
ka prezydent Rzeszy Hindenburg, który wówczas był
naczelnym wodzem armii niemieckiej.

Pożyczka rumuńska w Niemczech.

Bukareszt. (PAT.) Pisma donoszą, że mini-
strowie rumuńscy Commene i Lepedatu udali się do
Berlina w celu podpisania układu finansowego z
Niemcami.

Z całego świata.

Znowu pomysł amerykański.

Przykład miliardera Rockefellera, który pozwolił
sobie na zakupienie całego miasta i Morgana, który
ma nabyć na własność małą republikę Andorra
na pograniczu Francji i Hiszpanji, podziałał wi-
docznie na znanego fabrykanta samochodów Forda,
bo i ten wystąpił z iście amerykańskim pomysłem.
Oto zawarł on z rządem brazylijskim umowę o dzier-
żawę na 50 lat przestrzeni mającej obszar okragło
milion hektarów, a więc obszaru przewyższającego
niejedno mniejsze państwo w Europie. Belgja np.
ma tylko 29.500 kwadratowych kilometrów czyli dwa
miliony 950 tysięcy hektarów. A przytem zawarował
sobie Ford jeszcze możliwość zadzierżawienia więcej
ziemi, gdyby interes jego tego wymagał. Na całej
radzierżawionej przestrzeni wolno mu gospodarować
całkiem, jakby to była jego własność, a więc trze-
bieć lasy gumowe, — bo mu na gumie głównie za-
leży, — wydobywać skarby mineralne i naftę, budo-
wać drogi, koleje, lotniska, utrzymywać własną że-
lugę na przepływających rzekach (Amazonka, Ta-
pajo), budować porty, zakładać stacje telegraficzne,
otwierać banki i sklepy handlowe, wystawiać fabry-
ki i wszelkie zakłady przemysłowe, mieszkania dla
robotników, szkoły, — a to wszystko bez pytania
o pozwolenie im bez płacenia jakichkolwiek podat-
ków. Dopiero po pierwszych 12 latach będzie pła-
cił 5 procent od zysku stanowi, czyli prowincji Pa-
ra, a 2 proc. gminom znajdującym się na obszarze
zajętym. Co więcej, wolno Fordowi utrzymywać
własną policję, a nawet wywłaszczać prywatnych wła-
ścicieli, jeżeliby względ na ogólnę dobro tego wy-
magało.

Jednym słowem, Ford będzie czemś, w rodzaju
króla na przeciąg lat 50, po upływie których ma na-
stąpić nowa ugoda między rządem brazylijskim a
następcą Forda. Pomysł Forda jest istotnie olbrzy-
mim i przewyższa bez porównania zamiary Morga-
na i Rockefellera, ale też tylko możliwym do prze-
prowadzenia dla takiego miliardera jak on i w ta-
kiem ogromnym państwie jak Brazylija. Dzierżawę
otrzymał Ford nieomal za darmo, ale też zważyć na-
leży, że spłazy ziemi nie przynoszą krajowi narazie
prawie żadnych zysków, bo tam panuje jeszcze zu-
pełna dziczyna; roli uprawionej i dróg tam niema,
tylko gęste nie przebyte lasy i puszcze. Jeżeli więc
Ford zaprowadzi tam kulturę, to tylko Brazylija na
tem zyskać może, bo rząd sam jest niestety jest za
słaby, aby postarać się o podniesienie dobrobytu i
kultury w onych okolicach. Byle tylko pomysł For-
da czasem nie przerósł sił i zasobów jego, bo
uprowadzanie i zaprowadzenie nowych stosunków
na obszarach zadzierżawionych będzie wymagało na-
kładu wielu, wielu milionów i wyczerpanej pracy tysię-
cy ludzi. Ford oczywiście myśli, że na tem przed-
sięwzięciu zarobi nowe miliony, — bądź co bądź,
zamierza stworzyć dzieło, które zasługuje na
uznanie całego świata.

Pierwsza gazeta cygańska.

Rozproszeni po całej Europie, Azji i Afryce cy-
ganie — z wyjątkiem tych, którzy zamieszkują kraje
zachodnie Europy, porozumiewają się z sobą swym
własnym językiem. Za zezwoleniem rządu rosyjskie-
go będzie w tym języku wydawana gazeta, której za-
daniem będzie spowodować cyganów, aby się gdzieś
w Rosji osiedlili na stałe i przyjęli kulturę rosyjską.
Nie wydaje się prawdopodobnym, aby gazeta taka
miała powodzenie, bo pewnie rzadko który cyga-
nin wogóle potrafi czytać, choć zaimar sam, aby tych
wiecznych włóczęgów zamienić w spokojnych oby-
wateli, zasługuje na uznanie, o ile rządowi bolsze-
wickiemu nie zależy raczej na tem, ażeby się przed
światem popisać swą działalnością na pozór cywili-
zacyjną.

Francuski znaczek pocztowy z podobizną Joanny d'Arc.
W związku z pięćsetną rocznicą oswobodzenia
Orleanu przez św. Joannę d'Arc, poczta francuska wy-
da znaczki wartości 50 centymów z podobizną Dziewi-
cy Orleańskiej. Znaczki będą ważne w ciągu sześciu
miesięcy.

Co jeszcze można wynaleźć?

Angielski Związek Wynalazców ogłasza wykaz ko-
niecznych ludzkości wynalazków, nad którymi należa-
łoby pomyśleć.

Brzytwa, nie wymagająca ostrzenia.

Rower z zapędem elektrycznym.

Negatyw fotograficzny, dający się wywołać przy
świetle dziennym.

Środek, zapobiegający osiadaniu dymu tytoniowe-
go w pokoju w czasie zimy kiedy okna nie mogą być
otwierane.

Miernik wskazujący stopień gorąca żelazka do
prasowania i usuwający potrzebę dotykania żelazka
palcem.

Szyba ochronna dla samolotów, zawsze przeźro-
czysta.

Sposób głuszenia hałasów ulicznych, wywołanych
przez samochody.

Przyrząd do aut chroniący przechodniów od opry-
skiwania błotem.

Składany kieszonkowy parasol, który kobiety mo-
głyby nosić w torebce.

Przyrząd ssący do usuwania papierków i odpad-
ków w ogrodach i parkach.

Proces chemiczny dla wytwarzania ogniotrwałego
papieru.

Ołówek chemiczny, piszący tak czarno, jak
atrament.

Atrament schnący natychmiast.

Torebka papierowa do cukierków, otwierająca się
bez dmuchania w nią.

System umożliwiający przetwarzanie głosu w
energie.

Butelka dla substancji trujących o kształcie unie-
możliwiającym pomyłki.

Zimne światło.

Wieczne pióro, piszące w kilku kolorach.

Kamera fotograficzna dla zdjęć mocnych.

Substancja zastępująca jelita przy fabrykacji
kiełbas.

Ceny targowe w Katowicach.

z dnia 31 października 1928 r.

Masło wiejskie za 1 funt	3.40—3.60
Masło mleczarniane za 1 funt	4.00
Jaja sztuka	0.20—0.25
Ser biały (twaróg)	0.80—0.90

Jarzyn.

Kapusta za centnar	8.00—9.50
Kapusta biała (główka)	0.25—0.50
Kapusta modra za 1 funt	0.40
Marchew za 1 funt	0.20—0.25
Kalarepa (wiązka)	0.50
Cebula za 1 funt	0.25—0.30
Pomidory za 1 funt	0.50—0.60
Kalafiory sztuka	0.50—1.20
Kartofle za centnar (50 kg.)	6.00—6.50
Kartofle 12 funtów	1.00
Szpinak za funt	0.50—0.60
Buraki za 1 funt	0.20—0.30

Owoce.

Gruszki doborowe za 1 funt	0.50—0.70
Gruszki II gatunek za 1 funt	0.30—0.40
Jabłka doborowe za 1 funt	0.60—1.00
Jabłka do gotowania za 1 funt	0.25—0.50
Śliwki II gatunek za 1 funt	0.50—0.60
Grzyby zielone (litr)	0.50—0.70
Cytryny sztuka	0.15—0.20

Drób.

Golębie	1.50
Golębięta	1.25—1.50
Kury	3.50—5.50
Kurczęta	2.50—3.50
Kaczki	5.50—6.50
Gęsi	10.00—13.50

Dowóz był na dzisiejszym targu średni.

Dziwaczny pomysł uczonego.

Angielski profesor fizyki Robinson, który zajmu-
je się także zagadnieniami spirytystycznymi i stąd jest
może więcej znany niż jako profesor fizyki, wystąpił
po raz drugi depeszą do rzekomych mieszkańców na
najbliższej nam planecie Marsie. Pierwszy raz uczyni-
ł to przed czterema laty, ale naturalnie nie otrzy-
mał żadnej odpowiedzi. Tym razem depeśza zawie-
rała słowa: Om ga ea na ea, — co w języku tam-
tejszych mieszkańców ma znaczyć: Bóg jest wszę-
dzie. Jakiś człowiek, który uchodzi za doskonałe
medium i jak zapewnia sam, utrzymuje stałe porozu-
mienie z jednym z mieszkańców na Marsie, podobno
oświadczył profesorowi, że tak brzmiały owe
słowa po „marsyjsku“. Profesor uwierzył jego za-
pewnieniu i polecił urzędnikowi telegraficznemu wy-
stać te słowa drogą iskrową w zaświaty, co urzę-
dnik dopiero po dłuższym wahaniu dokonał za cenę
7 szylingów 5 pensów. Spirytyści angielscy wraz z
panem profesorem są pełni nadziei, że odpowiedź
prędzej czy później nadejdzie, i w tym celu zbudo-
wali osobny przyrząd odbiorczy radiotelegraficzny,
obliczony na fale długości 30 tys. metrów, zwa-
sza, że owo medium zapewnia, iż mieszkańcy Marsa
od dawna znają telegrafowanie iskrowe na falach tej
długości i porozumiewają się w ten sposób z innymi
planetami.

Dziwna tylko przytem rzecz, że profesor fizyki
nie bierze przytem względu na ustalone zasady wła-
śnie fizyki, które dowodzą, że warstwa powietrza
ponad 150 do 200 kilometrów nie przepuszcza zu-
pełnie fal słuchowych, a tu o takich tylko być mo-
że mowa, bo innego sposobu porozumienia się z
zaświatem niema. Gdyby jednak i to nie miało być
przeszkodą, nieprzewidywaną, natenczas zważyć na-
leży, że odległość Marsa od ziemi wynosi 55 milj.
kilometrów, a my dotąd wcale nie wiemy, czy fale
radiowe mogą się wogóle posuwać i dawać uczuwać
w przestrzeniach pustych, takich, gdzie brak wszel-
kiego powietrza.

SPORT

Sport w kilku wierszach:

Nawet dzień Wszystkich Świętych nie wstrzymał naszych
piłkarzy od ich ulubionego sportu. Rozegrano wczoraj sze-
reg spotkań w kraju i na Górnym Śląsku. Wyniki tych za-
wodów przedstawiają się następująco:

Lwów.

Czarni — Cracovia 4 : 3.

Kraków

Wisła — Turzyści 5 : 0.

Warszawa.

Warszawianka — Ł. K. S. 0 : 5.

Katowice.

Pogoń — Viktoria Sosnowiec 3 : 0.

Zawody powyższe wygrała Pogoń walkowerem, gdyż
przeciwnik jej się z nieznanых powodów nie stawił.

Katowice.

Policjny K. S. — Naprzód Lipiny 3 : 0 (1 : 0).

Wełnowiec.

Orzeł — K. S. Dąb 2 : 1 (1 : 1).

Mecze powyższe były przyjacielskie i zakończyły się
niemiłymi incydentami. W obydwu wypadkach zawodnicy
nie podporządkowali się orzeczeniom sędziego i oba mecze
zostały z tej przyczyny przerwane.

Pogoń gra z Garbarnią w Bielsku.

Decydujące zawody o wejście do ligi pomiędzy Pogonią
a Garbarnią odbędą się w nadchodzącą niedzielę, dnia 4 li-
stopada b. r. w Bielsku na boisku B. B. S. V.

Komunikat nr. 10

z posiedz. zarządu Śl. O. Z. P. N. z dnia 26 października rb.

1. Z powodu niezapłacenia składek i ryczałtu od mi-
strzostw uchwalił Zarząd na posiedzeniu swem dnia 26 paź-
dziernika rb. zawiesić natychmiast następujące kluby: KS. Po-
goń Katowice, KS. Iskra Siemianowice, KS. 06 Mysłowice,
Zjednocz. Przyjaciele Sportu Król. Huta, KS. Roździeń-Szo-
pienice, KS. 07 Siemianowice, KS. Słowian Katowice i Tow.
Sport. Bogucice 20. W związku z tem zabrania się wszyst-
kim klubom rozgrywania jakichkolwiek zawodów z klubami
zawieszonymi. Komunikat ten nabiera mocy z dniem jego
ogłoszenia.

2. Poza tem wzywa się niżej wymienione kluby do za-
płacenia w ciągu dni 8 od daty ogłoszenia niniejszego komu-
nikatu swych zobowiązań wobec Śl. O. Z. P. N., w przeciwnym
bowiem razie kluby te zostaną automatycznie zawiesz-
zone i to: KS. Naprzód Lipiny, KS. Orzeł Wełnowiec, KS.
Diana Katowice, I. KS. Tarnowskie Góry, KS. Śląsk Święto-
chłowice, KS. Śląsk Siemianowice, KS. Naprzód Ruda.

3. Prośbę Tow. Sport. Bogucice 20 w sprawie zniesienia
nałożonej 50.— zł. kary przez W. G. i D. załatwiono od-
mownie.

4. Na wniosek podokręgu Rybnik skreślono KS. Kościu-
szko Rydułtowy z listy członków Śl. O. Z. P. N.

5. Wybrano KS. Iskra Siemianowice na przyznanie odznaki
dla graczy Langer Józefa, Szczedzielorz Jana, Szczedzielorz
Franciszka i Żywczok Alojzego załatwiono odmownie ze
względem na wyczerpanie tychże.

6. Prośbę Podokręgu Bielsko o przyznanie subwencji na
zakup maszyny do pisania załatwiono odmownie ze względu
na brak funduszy.

7. Na prośbę Śląskiej Rady Sportowej, która z okazji
10-cio lecia niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej dnia
11 listopada rb. bierze czynny udział w uroczystości, Zarząd
Śl. O. Z. P. N. wzywa wszystkie kluby mu podległe do wzię-
cia gremjalnego udziału w uroczystościach w Katowicach.
Bliższe szczegóły co do programu uroczystości i miejsca
zbiórki poda Zarząd w najbliższym czasie w urzędowym ko-
munikacie i organie oficjalnym klubom do wiadomości. Przy-
gotować należy już teraz transparenty z napisami nazwy
klubów.

Za Zarząd:

Antoszewski, sekretarz.

St. Flieger, prezes.

Kazimierz Beseler
Skład mebli i wyroby tapicerskie
Rydułtowy, ul. Korfantego nr. 12. Tel. nr. 5.
(5 minut od stacji.)